Βόλβη λίμνη. Θαύματα ὕδατος.
Ἀδωνις. Ἄβυδος. Ἑρμείας. κοπὴ ἐλάτης. Θέρμαι ἀνθ[ρ]

Μαγνησίαν δὲ γαῖαν ἔχε Μαιστίδα λαὸν
χώρην ἀρχεμάχοιο, τὸν Ἄβιδι κόρον,
Βόλβης δ' ἐγγὺς ἔναιε, θαλάσσιος ἦ ὄρος,
Θρηϊκίδ' αἶαν νωμῶ δ' ἐν δαΐδι θέας
χαλκείων ἄκμονα πόρπας, ὀπιπεύων δὲ σακέων
ῥεῖθρον ἀγὼν ἑλικώνες. θέσις δέ μοι
θῆρ ὄρεσιν νομίμην κέδρος θοὸς πίσεά
γίδιον γαῖαν οἰγανὸν δ' ὀρεσίνοιν
ἔσφ δ' ἔργα δαμεὶς [illegible]
ὀρθαῖς, ὄφρα πρυμνὰς [illegible] ἔαρον.
χίων μὲν πάλιν, ὄφρα σανίδας δεκ
ἀκάνθας πρηΐδαι κωπήεσσας μυρῳ
ἔζεμεν γὰρ ἀνάγκας χαλκέρας πρὶν κώπας
μέσον δόρυ πάντας, θερμαίνων ἔζεμ·
στόλον δ' ἐκ ἐζήγεσιν· πυδίχῃ δέ οἱ
οἵτις ἴάχησε ἐντυπὸ ἀστέρωπα δίκ
ἴδοι δε, γαίσει πάσχον πυδηίαν.
γνώμην σφρίσασθες μεμῳ ἔρεμμα σὸν
πάσαν ἐμερμήνες, ἀ ἔεργοί δίνας
ἐφ ἐστίχαν γαῖαν.

Βόλβη. ἔχθρις λίμνη θρακικὴ ἐν Μιγδονίᾳ κατ

Αἰσχύλ
Θέρμαι
ἐκδ. Διφ.
Βιβλιοθήκης
σ. 173

Βόβη γίμνη. Το άγγαιον
Σβρωμιών. Ηδωνις.

σρα δυσκας δια θεσσαρίας μεγίη αιθη γίμνη σεμ
βαρμενη υπο ευρείας βεμαθος κυκλώσης. αρβ. θεν.
Σ 58 ν Σβραβ. 331 αστρον. 36 ν σχλιαχτ) οι δον Σβρω.
κίνιον μίγεσι δια τα ευδικτ δηχ κτωσα. αρβ. λιθιαι
ε. 84 α.ε) Σβραιακενε σχδον ιταλα το άγγος. "Βόβης
έχειν δύναμα" ιστορεσσιμεν απ, θεν χρεία η
δονακιαι Βόβην, ως καχρίδας εαδαιεν η γίνεται δο-
ναικάδες, δονακοβόροι, δονακόφαγοι (Θω. Σχ. 18 586.
Ευρισ. Ορ. 2 ε. Α 179 Τ 3 Τ 3 Τ).

Το Σαβρμαιν ε[illegible] η ηδονις χαίρα ειμη.
το τρας τα βορβαρ[illegible] της Βόβης η εμβάπτ
τα Σβρωμένας κάρ[illegible] των βρίσσους. άθεν εν νομ
βανίδη σημαίνει την νίπλα, εν η αρμοζεται εις
τα Σβρωμένα εαδαιεν κάρακτηρας τρας την η.
βανίδα σχέσιν.

Ο εγκτε εγχαιβάιν κοίδαται την απβ
δης ευρείας εαδαιτ δια τα ο Σβρωμεν εν εγ κα
κα (κατα κ ομβρίων). κοινώς δηλ γνωρ (Ηρακλ
15. αλλ οι χεν βάιονες δεν αεσθάνεται τα Σβρ
ρον αρκα τα δια, άτερ εμαίνα εστ την ε κίδα να
ζήσεν αυτος. ο δε ετρίβας σεμαι τα Σβρωμένας σιμαι τα
βρίσεις των Βιταβίων δίκην εχθρικαις των βρίσσους,